

Şehir Solarken

– Mikail Dede · 16 Mayıs 2026

Akşam yine ağır ağır inerken
Mazi eski bir plak gibi dönerken
Sokaklarda ince bir sessizlik
Gökyüzünde solgun bir mavi

Camlara vuruyor yağmur
İçimde yarım kalan cümleler
Bir şarkı geçiyor uzaktan
Kırık lambaların içinden

Sen gülünce değişirdi
Rüzgârın sesi, göğün rengi
Şimdi parkların تنها yolunda
Yalnız geziyor ikindi

Mor ışıklarla uyuyan şehir
Eski tramvay gölgeleri
Bir şey eksik bu akşam yine
Belki sesin, belki ellerin

Ve bazı hüzünler vardır
İnsan içine saklar
Yıllar geçse de değişmez
Gece olunca yeniden başlar

Bir çınarın altında durmuş
Zamana dalmış gibiyim
Kalabalık geçiyor önümden
Ben hâlâ sende kalırken

Gece camlara vururken
Uykusuz odaların içinde
Seni düşünmek kalıyor bana
Şehir yavaşça solarken...